

Jaarverslag 2017

1. Inleiding

De belangrijkste gebeurtenis van 2017 was ongetwijfeld de 30^e verjaardag van het revalidatiecentrum. Deze verjaardag vierden we op woensdag 10 mei met een verwendag voor de kinderen, broers en zussen van wie in ons centrum in begeleiding waren. Op vrijdag 12 mei nodigden de directie en het personeel van het revalidatiecentrum collega's uit het werkveld en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) uit voor toespraken en voordrachten. We mochten de heer Eric Verrept, Leidend Ambtenaar van de VGC verwelkomen evenals Mevr. Bianca De Baets, VGC-collegelid, bevoegd voor Welzijn, Gezondheid en Gezin.

We hoorden mevr. Naziha Mahir, Prof. Dr. Filip Loncke en Dr. Dirk Dewolf. Zij hadden het respectievelijk over de visie van moslims op handicap, over communicatie en over revalidatie als uitdaging voor de Vlaamse Overheid. Deze verschillende sprekers belichtten vanuit hun eigen visie de realisaties én de begrenzings van het werk binnen een revalidatiecentrum, gelegen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest anno 2017.

Meer informatie over onze 30e verjaardag vindt u op de 'homepage' van onze website en in de toespraak van onze Arts-directeur, Dr. S. Decreton (opgenomen als bijlage bij dit verslag – zie pag. 11 t.e.m. 14).

In 2017 werden we ook geconfronteerd met de beperkingen van ons centrum en met het keurslijf van de regelgeving. We werden genoodzaakt om de nieuwe aanmeldingen stop te zetten van februari tot midden september. Overleg met de Federatie voor Centra van Ambulante Revalidatie leerde ons dat we zeker niet alleen staan met de problematiek van de lange wachtlijsten en de volle uurroosters en dat elk centrum daar zo creatief mogelijk probeert mee om te gaan.

Een grote tevredenheidsenquête van de VGC toonde aan dat het in het nieuwe gebouw van 'De Poolster' wel eens te koud en te donker kan zijn maar verder zijn we als werknemers van de VGC best tevreden met de uitdagingen die op ons afkomen en hoe we daar proberen mee om te gaan; hoe tevreden we ons in het werk voelen. We zijn meer dan gemiddeld tevreden over ons werk, we voelen ons uitgedaagd en vinden onze werkplek een goed georganiseerde en goed gestructureerde omgeving.

2. Regelgeving

Het revalidatiecentrum 'De Poolster' is één van de **Centra voor Ambulante Revalidatie (CAR)** uit Vlaanderen en Brussel.

Revalidatiecentrum 'De Poolster' is een instelling van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (**VGC**). De VGC is in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bevoegd voor de persoonsgebonden materie (Cultuur, Jeugd en Sport, Onderwijs en Vorming, Welzijn, Gezondheid en Gezin).

De revalidatiecentra, zoals 'De Poolster', zijn vergund door het **VAPH** (Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap) en de revalidatie gebeurt voor rekening van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (**RIZIV**).

In 2010 kregen de CAR een **nieuwe conventie met het RIZIV**. De belangrijkste koerswijziging in deze overeenkomst is dat de CAR zich meer moeten richten tot diagnose en behandeling van personen met ASS (Autisme Spectrum Stoornis), ADHD (Attention Deficit Hyperactivity Disorder), mentale handicap, gehoorstoornissen. De groep complexe ontwikkelingsstoornissen moet afgebouwd worden tot maximum 30% van de populatie. De CAR kregen hiervoor tijd tot eind 2015.

Vanaf 1 juli 2014 is Vlaanderen bevoegd voor het beleid van de Vlaamse Centra voor Ambulante Revalidatie. Er werden overgangsprotocollen afgesproken tussen de federale overheid en de gemeenschappen, waarin werd bepaald dat het RIZIV voor de CAR de dossiers volgens de huidige procedure zal blijven behandelen tot 31 december 2017. Ondertussen is deze datum opgeschoven naar 01 januari 2019.

De revalidatiecentra bevinden zich op de **tweedelij**n van de gezondheidszorg. Dit betekent onder meer dat men er enkel terecht kan op voorschrift van een verwijzende arts.

De onderzoeken en de behandelingen gebeuren **ambulant**. Men verblijft dus niet in het revalidatiecentrum, maar men keert na elke interventie terug naar huis.

Het grootste gedeelte van de kosten wordt betaald door het ziekenfonds, wanneer remgeld moet betaald worden is dit ten laste van de revalidant. In 2017 bedroeg het **remgeld** 1.77 EUR per dag.

Men beoogt **maximale ontplooiingskansen** of revalidatiemogelijkheden te bieden ten einde in de maatschappij (school, werk, sociaal leven) zo goed mogelijk te functioneren.

Men kan in de Centra voor Ambulante Revalidatie (CAR) terecht voor **multidisciplinaire diagnostiek en behandeling**. Het onderzoek is bedoeld in geval er ook geanticipeerd wordt op behandeling. M.a.w. de centra hebben geen diagnostische functie op zich.

'De Poolster' richt zich in hoofdzaak op **kinderen met:**

- gehoorstoornissen;
- complexe ontwikkelingsstoornissen: taalstoornissen, leerstoornissen of motorische stoornissen, welke samen voorkomen met gedragsproblemen, aandachtsproblemen, faalangst of andere emotionele problemen;
- mentale handicap;
- ADHD.

'De Poolster' richt zich ook naar **volwassenen** met gehoorstoornissen.

Wanneer uit het onderzoek blijkt dat aan de inschrijvingscriteria is voldaan, zal de adviserend-geneesheer van het ziekenfonds een **goedkeuring** geven voor behandeling. Er wordt een goedkeuring gegeven voor maximum 1 jaar. Daarna moet een **verlenging** worden aangevraagd op basis waarvan de adviserend-geneesheer een nieuwe goedkeuring kan geven.

In het geval er geen goedkeuring wordt gegeven, kan er geen behandeling worden opgestart, zelfs wanneer de gebruiker deze volledig zelf zou financieren.

Een onderzoek in het revalidatiecentrum betekent jammer genoeg niet automatisch dat er ook therapie zal kunnen gegeven worden aan de betrokkene. Dan spelen andere - vooral praktische - factoren een rol: beschikbare plaatsen op onze **uurroosters**, werk gerelateerde situaties in het gezin,

De behandelingsduur is verschillend voor de diverse doelgroepen:

- mentale handicap: onbeperkt tot de 7de verjaardag en daarna een éénmalig contingent van 432 zittingen tot de 19de verjaardag
- gehoorstoornis (prelinguaal, perilinguaal met verlies van minstens 40dB HL): onbeperkt tot de 19de verjaardag
- verworven gehoorstoornis na de zesde en voor de 19de verjaardag (met verlies van minstens 70 dB HL): onbeperkt tot de 19de verjaardag
- verworven gehoorstoornis na de zesde verjaardag-eventueel dus ook op volwassen leeftijd (met verlies van minstens 40dB HL): een éénmalig contingent van 288 zittingen
- gehoorstoornis (cochleair implantaat of hersenstamimplantaat): een éénmalig contingent van 288 zittingen binnen een ononderbroken periode van 4 jaar die aanvangt maximaal één maand voor de datum van de implantatie
- complexe ontwikkelingsstoornissen tot de 19de verjaardag: een éénmalig contingent van 432 zittingen.

- ADHD: een éénmalig contingent van 432 zittingen tot de 19de verjaardag, als de revalidatie start voor de 9de verjaardag. Een éénmalig contingent van 288 zittingen tot de 19de verjaardag, als de revalidatie start vanaf de 9de verjaardag of later.

Opmerking:

De behandelingsduur (zowel in jaren als in zittingen zoals hierboven vermeld), betreft een maximale duur. Deze maximale duur moet niet noodzakelijk uitgeput worden.

De behandelingszittingen richten zich naar de revalidanten of hun familie. In 'De Poolster' worden hoofdzakelijk **individuele sessies** georganiseerd. Ze worden in de regel 2 à 3 keren per week georganiseerd. Een sessie duurt 1 à 2 uren.

Het revalidatiecentrum 'De Poolster' heeft - in tegenstelling tot sommige andere centra - **geen eigen busvervoer**.

De concrete afspraken zijn beschreven in een **reglement van orde**.

Opmerking:

'De Poolster' heeft zoals de andere centra een zekere autonomie om zelf te bepalen welke van de bovengenoemde stoornissen zullen onderzocht en behandeld worden.

De volledige RIZIV-conventie kan geraadpleegd worden op de website van het RIZIV: **www.riziv.be** (zorgverleners-revalidatie-mentale stoornissen en neurologische stoornissen-centra voor ambulante revalidatie). Niet alle revalidatiecentra hebben dezelfde conventie, deze kan per centrum licht afwijken van de algemene conventie.

Het revalidatiecentrum 'De Poolster' is vergund door het VAPH (**Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap**). Wij zijn bevoegd voor het afleveren van een multidisciplinair verslag voor hulpvragen (i.v.m. het gehoor) gericht aan het Vlaams Agentschap.

'De Poolster' is één van de referentiecentra voor doorverwijzing in het kader van het neonatale gehoorscreeningsprogramma van **Kind & Gezin**.

Concrete werking

De **kernopdracht** situeert zich op het vlak van multidisciplinaire diagnostiek en behandeling.

Ieder onderzoek begint met een eerste verkennend gesprek (**intakegesprek**) met de maatschappelijk assistente en een psycholoog om zicht te krijgen op het aangemelde probleem.

Dan volgen verschillende **onderzoeken** die, afhankelijk van de gestelde problematiek, worden uitgevoerd door een psycholoog en paramedici (zoals kinesist, logopedist, ergotherapeut en audioloog). Er is altijd een consultatie bij de NKO-arts, revalidatiearts van het centrum .

De beschikbare gegevens afkomstig van de verwijzende diensten (artsen, centra voor leerlingenbegeleiding (CLB), de school, centra voor ontwikkelingsstoornissen (COS), centra voor geestelijke gezondheidszorg, ...) worden aangevuld met de specifieke bevindingen uit de verschillende onderzoeken binnen het centrum. Tijdens de teamvergadering worden al deze gegevens geïntegreerd tot een samenhangend diagnostisch geheel/beeld.

De resultaten worden **besproken** met de ouders (of de volwassen revalidant en de partner) en gerapporteerd aan de verwijzer. Afhankelijk van de aard en de complexiteit van de problematiek wordt een multidisciplinair revalidatieprogramma geadviseerd of wordt verwezen naar een andere aangepaste vorm van hulpverlening.

Voor iedere revalidant wordt een geïndividualiseerd **revalidatieprogramma** opgesteld. Elk multidisciplinair revalidatieprogramma bevat regelmatige evaluatieonderzoeken, overlegmomenten, adviesgesprekken en begeleiding van de ouders, alsook een systematische samenwerking met alle andere betrokken instanties (school, CLB, CGG, artsen, ...). Een behandeling wordt **afgerond** in onderling overleg met alle betrokkenen of na het verlopen van de maximaal toegestane behandelingsduur.

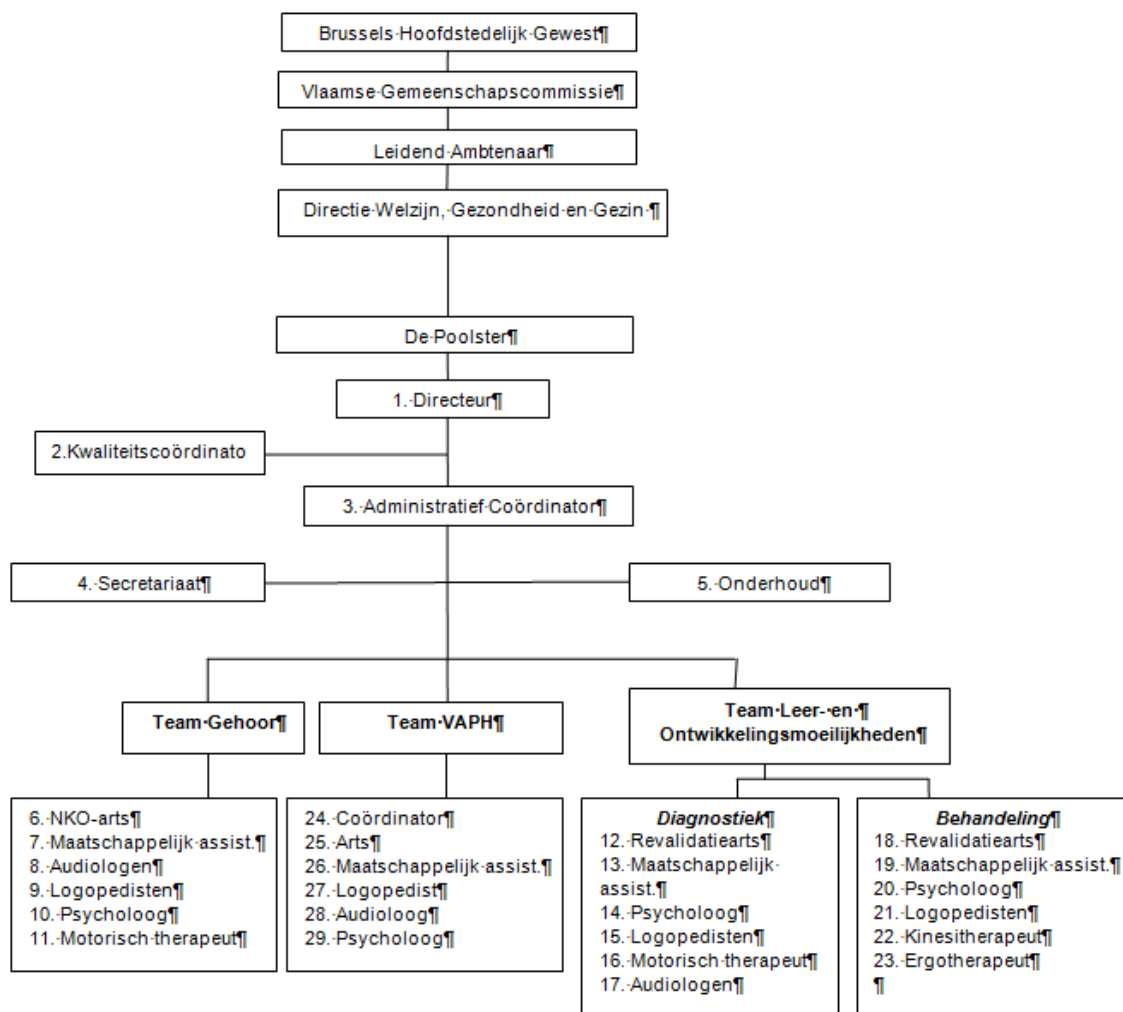
3. Het team

Het beschreven takenpakket wordt in het revalidatiecentrum 'De Poolster' uitgevoerd door 18 medewerkers (13 VTE).

Omdat het centrum zich prioritair richt naar kinderen en volwassenen met **gehoorstoornissen** en naar kinderen met **leer- en ontwikkelingsstoornissen** zijn er 2 teams.

Daarnaast is er ook een **MDT** (multidisciplinair) dat zich inspant om dossiers gericht aan het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) in orde te brengen. Enkel personen met een **gehoorverlies** kunnen in 'De Poolster' terecht voor een aanvraag Individuele Materiële Bijstand (IMB).

Onderstaand organigram situeert de werking en de verschillende teams van het revalidatiecentrum ten opzichte van de inrichtende macht: de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC). Voor meer informatie kan u terecht op www.vgc.be.

De nummers verwijzen naar de functieomschrijvingen zoals die zijn opgenomen in het kwaliteitshandboek van 'De Poolster'.

4.Vorming, training en ondersteuning van het personeel

Om deze kerntaak zo goed mogelijk te kunnen uitvoeren, volgden onze medewerkers in 2017 verschillende opleidingen en bijscholingen.

- De audiologen namen deel aan de werkgroep Cochleair implant (CORA-CI). Zij vergaderen met andere professionelen uit het werkveld en bespreken de evoluties op vlak van CI.
- De audiologen namen deel aan de Werkgroep Kinderaudiologie (WKA). Zij vergaderden over kinderaudiometrie, hoortoestelaanpassing bij kinderen, ontwikkelen van nieuwe testen voor spraakaudiometrie bij jonge kinderen, vragenlijsten vertalen en evalueren, informatie uitwisselen van studiedagen, e.a.
- Een audiologe gaf een presentatie in de werkgroep Gehoor van de SIG.
- Daarnaast volgden één of meerdere medewerkers onderstaande studiedagen:
 - o Opfrissing EHBO
 - o Hoor hulpmiddelen
 - o Workshop Hodson en Paden
 - o Logopedie en Audiologie over de muurtjes: op zoek naar co morbiditeit
 - o Studiedag DCD
 - o Studiedag lateralisatie
 - o Productopleiding en vormingsmomenten bij gespecialiseerd firma's
 - o Samen-spel: de kracht van de relatie tussen professionals en kleuters
- We werkten mee binnen de Raad van Bestuur Sociaal Fonds van de VGC en de Schoolraad Kasterlinden.

5. 2017 in cijfers

In het overzicht van het aantal dossiers en de kenmerken van de gebruikers maken we gebruik van de 'groepen' die door het RIZIV bepaald zijn om in aanmerking te kunnen komen voor terugbetaling van het multidisciplinair onderzoek en/of therapie. In het verleden maakten we gebruik van de ICD-10 codes zoals ook door het VAPH worden gehanteerd.

De groepen van het RIZIV zijn bekender bij collega's en ouders en zijn ook duidelijker omschreven. Bovendien sluiten ze ook meer aan bij de dagelijkse werking van ons centrum.

Wie komt naar 'De Poolster'?

Totaal aantal

Op 31/12/ 2017 hadden we 90 dossiers van gebruikers die in ons centrum therapie volgden, op 01/01/2017 waren het er 86.

Geslacht

2/3 zijn van het mannelijk geslacht. We vinden dubbel zoveel jongens dan meisjes met een mentale beperking, 4 maal zoveel jongens dan meisjes met een complexe ontwikkelingsstoornis en het dubbel aantal jongens dan meisjes met een gehoorverlies.

Stoornis

De grootste groep (34.4 %) zijn ingeschreven in groep 8 van het RIZIV (gehoorstoornis, pre-of perilinguale fase), 32% is ingeschreven in groep 2 van het RIZIV (mentale handicap) en 22% is ingeschreven in groep 4 (complexe ontwikkelingsstoornissen). Een klein % (<5) zien we voor kinderen ingeschreven in groep 3 (pervasieve ontwikkelingsstoornissen), groep 5 (hyperkinetische stoornissen), groep 10 (verworven gehoorstoornissen) en groep 11 (gehoorstoornissen –cochleair implantaat).

Leeftijd

Bijna 10% is nog niet schoolgaand.

Ongeveer 60% volgt het kleuteronderwijs (21% is geboren in 2012, 14 % in 2013, 14 % in 2011 en 9% in 2014).

26% volgt het lager onderwijs.

De anderen zijn bijna 50-ers of ouder.

Domicilie

48% woont in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (BHG). Dit aantal blijft vrij stabiel.

Wie stopt met multidisciplinaire therapie in 'De Poolster'?

30 dossiers werden gestopt in 2017. Zij volgden gemiddeld 29.4 maanden therapie met een maximum van 58 maanden en een minimum van 10 maanden.

47% volgde tussen 25 en 36 maanden therapie, 27% tussen 13 en 24 maanden en 17% tussen 37 en 48 maanden. 7% volgde minder dan 12 maanden therapie en 1% tussen 49 en 60 maanden.

De grootste groep (50%) werd bij het beëindigen van de therapie verwezen naar het Buitengewoon Onderwijs, 24% werd verwezen naar een zelfstandig werkende logopediste, 4% naar een zelfstandig werkende kinesitherapeut.

Bespreking

Het aantal dossiers op jaarbasis blijft in de buurt van de voorbije jaren. Een aanmeldingstop heeft geen invloed gehad op het totaal aantal dossiers.

We zien een stijging van 4% van kinderen uit groep 8 en een daling van 4% in groep 2. Jongens hebben duidelijk meer beperkingen/stoornissen dan meisjes. We bereiken vooral peuters en kleuters (< 6 jaar).

Omwille van de ernst van de moeilijkheden en wanneer blijkt dat de multidisciplinaire therapie onvoldoende is, is een overstap naar het BuBao vaak noodzakelijk. Dit blijkt meestal na 2 jaar therapie.

De helft van de kinderen woont in het BHG.

Deze cijfers en tendensen volgen de ontwikkelingen van de voorbije jaren: we blijven preventief werken, we bereiken onze belangrijkste doelgroepen (gehoorstoornis en leer- en ontwikkelingsmoeilijkheden).

Deze tendensen hebben invloed op de tewerkstelling:

- De meeste kinderen komen bij ons tijdens de schooluren op therapie; kinderen uit het lager onderwijs komen na de schooluren op therapie.
- De volwassenen (met gehoorverlies) komen ook tijdens de schooluren op therapie.
- Er is een toename in het aantal kinderen met gehoorverlies, zij vereisen een specifieke aanpak.

Dossiers VAPH

In 2017 vertrokken 29 dossiers (met aanvragen hulpmiddelen gehoor) naar het VAPH, sommigen via de Intersectorale Toegangspoort.

Op 31.12.2017 stonden er nog 10 mensen op de wachtlijst.

Gemiddeld wachten aanvragers tussen 6 en 12 maanden op goedkeuring van hun dossier door het VAPH. Hier hebben we als centrum weinig invloed op.

6. Besluit.

In 2017 vierden we de 30^e verjaardag van het revalidatiecentrum 'De Poolster' en was het tegelijk ook de eerste maal dat we genoodzaakt werden om een aanmeldingstop in te bouwen.

Bij de opmaak van dit jaarverslag kozen we voor de 'groepen' van rechthebbenden op revalidatie zoals die door het RIZIV zijn geconcipeerd. Hiermee wordt licht afgeweken van de ICD-10 stoornissen die door het VAPH worden gebruikt en die we gebruikten in de vorige edities van ons jaarverslag. Desondanks kunnen de cijfers over de verschillende jaren met mekaar vergeleken worden. We zien een lichte toename van het aantal kinderen met gehoorverlies in de ganse groep van kinderen die op onderzoek komen en/of in begeleiding zijn. Verder blijft het aantal dossiers op jaarbasis stabiel evenals de kenmerken van de populatie (geslacht, leeftijd, woonplaats, ...).

De aanmeldingstop heeft geen directe invloed gehad op onze dagdagelijkse werking. We zijn wel benieuwd waar en door wie de vermeende aanvragers dan wel zijn geholpen. Op deze vraag hebben we echter geen antwoord.

Zoals past binnen de werking van ons centrum blijven we zoeken naar strategieën om zo goed mogelijk met de aanvragen voor onderzoek en therapie om te gaan. In dat verband werd een model uitgebouwd dat ons moet toelaten om de instroom beter te monitoren en een nieuwe aanmeldingstop te voorkomen.

De grote mate van tevredenheid van de therapeuten van 'De Poolster' laat, ondanks alles, toch het beste verhopen voor 2018, het jaar waarin onze Arts-directeur met pensioen zal gaan.

Bijlage :

Voordracht '30 jaar De Poolster'
Dr. Stephan DECRETON, geneesheer-directeur

12 mei 2017

Mevrouw de Minister (Brigitte Grauwels) , Mevrouw Europees Parlements lid (Helga Stevens)
Mevrouw de Staatssecretaris (Bianca Debaets) , Mijnheer de Gedeputeerde (Jan Anthoons),
Mijnheer de Burgemeester (Joël Riguelle), Dames en heren dignitarissen van de Vlaamse
Gemeenschapscommissie, beste collega's, beste vrienden,

Vooreerst zou ik u allen willen bedanken voor uw aanwezigheid op dit feestelijk gebeuren, 30 jaar
De Poolster!

Maar neem mij niet kwalijk dat ik de uitbundigheid van deze viering wat wens te temperen, zonder
dat ik de pret wil bederven...

Er was namelijk een tijd dat elk bedrijf of instelling die zichzelf respecteerde uitpakte met
reclameborden waarop telkens hun stichtingsjaar werd vermeld: hoe hoger het aantal jaren, hoe
meer degelijkheid, ernst en kwaliteit het uitstraalde.

In onze moderne, vooral grootstedelijke wereld, waar pop-ups het maken, waar alles ontzettend
snel moet gaan, waar ééndagsvliegen de show stelen -een ode aan de volatilititeit- is een opschrift
zoals '*De Poolster opgericht in 1987*' als 'quality label' vandaag de dag misplaatst. Het heeft eerder
een starre , oubollige connotatie. We kunnen uiteraard niet ontkennen dat de pioniers van De
Poolster, waarvan er nog een aantal in dienst zijn, stilaan hun professionele vervaldatum bereiken.
Naar het schijnt zit er al één bij die 'over tijd' is! Weet wel dat we er alles aan gedaan hebben om
deze negatieve uitstraling ongedaan te maken! Zo hebben we recent onze intrek genomen in een
ultramodern gebouw en worden er ook op regelmatige basis jonge medewerkers aangetrokken om
zich te voegen aan ons team. Ook staan we open voor jong bloed via onze stageplaatsen. De
mix van oud en jong zorgt voor een kruisbestuiving tussen ervaring en innovatie.

Maar op een dag zoals deze kan ik er niet tussenuit om het te hebben over het verleden. Ik neem
jullie graag even mee naar de pionierstijd van de Poolster.

Alles begon in 1982. De toenmalige unitaire 'Provincie Brabant' besliste een team uit te bouwen
voor vroeg detectie en begeleiding van gehoor-en gezichtsproblemen.

Ik werd aangesteld om deze equipe te leiden. Van een uitdaging gesproken...! Ik, als pas opgeleide
NKO-arts, zonder enige ervaring in deze materie, want tijdens mijn opleiding draaide alles rond het
strikt medische, met grote nadruk op heelkunde. Toen werd een doof kind als medisch
uitgeprocedeerd beschouwd, en het verdween achter de hoge muren van een instituut, een
instelling of gesticht...

Gezien dit provinciaal initiatief op dat moment revolutionair was, bestond er geen vademecum
voor de invulling van onze opdracht! Zo stelden we een virtuele gebruiksaanwijzing op, gebaseerd
op gesprekkelde informatie die we putten uit de avantgardistische literatuur over deze materie.
Wij hadden in het prille begin zelfs geen eigen lokaal toegewezen gekregen!

We vergaderden in een gang van het Medisch Sociaal Instituut, beter gekend als het 'Institut
Médico-Social du Brabant', een administratief gebouw in de Gasthuisstraat, hartje Brussel.
Nadien genoten we de gastvrijheid van het '*Provinciaal Instituut voor Gehoor-en
Gezichtsgestoorden*', het huidige '*Kasterlinden*' en namen we onze intrek in de '*infirmierie*' van het
instituut.

Zou het toeval zijn dat we vandaag opnieuw hebben kunnen rekenen op de gastvrijheid van de
school Kasterlinden, door ons te laten genieten van deze mooie vergaderzaal, en dat onze nieuwe
locatie op dezelfde plek van de voormalige infirmierie werd gebouwd?

Na 30 jaar zijn we als het ware terug van weggeweest...

Ik wens bij deze de directie en medewerkers van Kasterlinden oprecht te bedanken.

Dank zij de inzet en het enthousiasme van de verschillende teamleden werd op korte termijn een integraal programma voor gehoor- en visusscreening uitgewerkt voor kraaminrichtingen en kinderkribben, met de beperkte middelen die toen voorhanden waren. Aansluitend op de screening werd ook een programma voor thuisbegeleiding uitgewerkt.

Zo eindigde de prehistorie van ons revalidatiecentrum, want in 1987 was eindelijk ons nieuw gebouw instapklaar! Dit was een scharniermoment waar we eindelijk onze legitimiteit konden doen gelden.

Onze bijnaam, aangevoeld als spotnaam, die we tot nu toe in de coulissen van de Provincie Brabant opvingen, namelijk " 't Equipeken" moest definitief geweerd worden.

Mede omdat we toen reeds een wetenschappelijk correct onderbouwd programma hadden uitgewerkt, waarvan we dachten dat dit ontegensprekelijk als enige vaste waarde onze werking ging bepalen, zochten we een benaming voor ons centrum die stabiliteit, ernst en respect zou afdwingen.

hou persoonlijk veel van allegorieën en symbolen; dit kreeg ik mee vanuit mijn oude klassieke Humaniora.

Ik

Daarom dacht ik aan een naam die refereert naar 'een rots in de branding'. Al gauw merkte ik dat elke referentie naar een 'rots' ongepast was omdat er in onze dichte omgeving een gelijkaardig centrum bestond dat wel eens het 'het centrum van Rots' werd genoemd! Dit had weliswaar niets te maken met het symbool, dan wel met de naam van de toenmalige directeur Mr. Jan Rots... Het werd bovendien snel duidelijk dat een naam die refereert naar het starre, het onwrikbare, het blijvende überhaupt ongepast was, en zo ging onze zoektocht verder...

Om in het maritiem domein te blijven, dachten we aan een boot, die - in tegenstelling tot de rots - meebeweegt met de golving van het water, en op die manier enigszins meegaat met de wispelturigheid van de maatschappelijke golfbewegingen. Maar het kan niet de bedoeling zijn dat er doelloos wordt rondgedobberd, er moet een richting aangegeven worden.

Welke is de richtingwijzer van de scheepvaart sinds mensenheugenis?

De poolster natuurlijk!

Toevallig ook de naam van de straat waar ons centrum was gelegen!

Tussen haakjes, recent vertelde mij een Berchemnaar dat het Centrum de Poolster toch een belangrijke stempel heeft gedrukt op onze gemeente, te weten dat er zelfs een straat naar onze naam wordt genoemd!

Ik zal u bekennen, dat ik deze misvatting niet heb rechtgezet, omwille van de extreme streling van onze ijdelheid, en op een dag als deze, ga ik ervan uit dat u ons dit zal vergeven...

Zo ontstonden er 2 revalidatiecentra: een NOK-centrum voor Neus-Oor en Keel, en een visuscentrum in een splinternieuw gebouw, die wij nu de 'oude Poolster' noemen.

Zo ziet u dat alles relatief en vergankelijk is, het weze zo...

We deelden het gebouw met onze Franstalige collega's van de 'Etoile Polaire'.

Ik wens u erop te wijzen dat we heel die tijd in perfecte harmonie cohabiteerden en dat er tot op heden nog goede vriendschappelijke banden blijven bestaan tussen beide centra.

Ik wil hiervoor mijn collega Dr. *Benoite Millet*, hier aanwezig, alsook haar medewerkers, uitdrukkelijk bedanken.

Daar zaten we dan..., met onze ganse équipe..., op ons bootje te laveren, met als enig doel de juiste koers te houden, vertrouwend op *de poolster* als navigatiebaken.

Het mooie van deze symboliek is dat we er naartoe varen, goed wetend dat we haar nooit zullen bereiken. Het geeft een richting aan, zonder dat er sprake is van een voltooiing. Het onbereikbare waar we blijven naar streven...

Dit sluit perfect aan bij de wijze waarop we met onze cliënten omgaan: We hebben niet de ambitie dat we hen als een afgewerkt eindproduct afleveren, maar wel dat we hen een duw in de juiste richting geven, om aldus hun eigen weg te kunnen gaan in onze complexe maatschappij. Onze werkwijze wordt steeds getoetst aan het principe van het verlicht denken, meer bepaald wetenschappelijk verantwoord, m.a.w. evidence based. En toch leidt een verdere reflectie tot het inzicht dat niet alles altijd verloopt volgens één of ander mathematisch algoritmisch model, en moet onze interventie dikwijls aangepast worden aan die ene cliënt die voor ons zit. Om ouders te begeleiden na een *slecht nieuws gesprek* door de donkere tunnel bestaat geen Carthesiaans model...

De missie van *De Poolster* ontwikkelde zich tot een centrum dat wil bijdragen tot een maximale ontplooiing van personen met een gehoor- visusproblematiek, ontwikkelingsstoornissen, leerproblemen alsook specifieke moeilijkheden zoals autisme, verstandelijke beperking en ADHD, teneinde een bevredigende sociale en professionele integratie mogelijk te maken.

Zo kwam ons revalidatiecentrum stilaan op kruissnelheid, en hebben we, geholpen door de ervaring opgedaan tijdens onze vroegere activiteit van detectie van gehoorproblemen bij kinderen, een heel performante eenheid *kinderaudiologie* kunnen uitbouwen.

Dit bracht met zich mee dat we van in het begin nauw zijn betrokken geweest met de uitwerking van het universeel gehoorscreeningsprogramma van Kind & Gezin, het stokpaardje van *Dr. Erwin van Kershaver*. Ik herinner me nog goed onze gezamenlijke uitstap naar Bochum, om van onze Duitse collega's meer te vernemen over hun ervaring met de automatische ABR als screeningsinstrument.

Onze expertise bereikte ook één van mijn humaniora-jaargenoten die als vrijwilliger in Bolivië werkzaam was. Dit heeft er toe geleid dat we met een delegatie van De Poolster tot driemaal toe naar Zuid-Amerika zijn afgereisd om een project rond dove kinderen te helpen uitbouwen, en dit in samenwerking met het Boliviaans Ministerie van Onderwijs.

Dit alles had nooit kunnen gerealiseerd worden zonder de inzet en het enthousiasme van onze toenmalige député van de Provincie Brabant, *Dhr. Jan Anthoons*, hier aanwezig, waarvoor dank.

We beseften toen nog niet hoe onvoorspelbaar en verraderlijk de zee wel kan zijn! Onze eerste beproeving greep plaats in 1995, namelijk de splitsing van de Provincie Brabant. Onze inrichtende macht was van vandaag op morgen in het niets opgegaan. Wij bleven verweesd achter, wachtend op een pleeggezin.

Na een periode van onzekerheid werden we opgevangen door de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Na een korte inburgeringsperiode in de nieuwe bedrijfscultuur voelden we ons snel welkom in de club.

Nadien werden we nog regelmatig op de proef gesteld, door o.a. wijzigingen in de reglementering van het RIZIV en het VAPH, hetgeen zelfs in 2004 heeft geleid tot het stopzetten van de werking van het visuscentrum.

In september 2015 zijn we dan verhuisd naar onze nieuwbouw: dit was voor mij de meest efficiënte teambuilding activiteit van de Poolster ooit.

De manier waarop ons team dit heeft gerealiseerd, op een eens te meer indrukwekkende manier gecoördineerd door mijn trouwe rechterhand, sinds 30 jaar, met name Martine Du Bois, zal mij altijd bijblijven.

Beste collega's, om de cohesie in jullie team te versterken raad ik jullie ten stelligste aan om eens te verhuizen!

Bij het opstellen van mijn speech besepte ik plots dat onze bijnaam van destijds, " 't Equipeken" eigenlijk niet als spotnaam maar eerder als troetelnaam moet beschouwd worden!

Het verkleinwoord van het begrip 'Equipe' houdt precies de *troeven* van ons centrum in zich, namelijk een hecht team, noodzakelijk voor een goede werksfeer en onontbeerlijk voor een multidisciplinaire werking. Ook de kleinschaligheid van ons centrum zien we als een meerwaarde: de contacten met onze gebruikers zijn hierdoor veel persoonlijker, er heerst een ware familiale sfeer.

Zoals u kan zien lijkt het verhaal van De Poolster op een sprookje...

Geen sprookje zonder prinsessen...!!!

Tot tweemaal toe kregen wij het bezoek van een prinses!

In 1989 was dat Prinses Paola en voor ons 25-jarig bestaan vereerde Prinses Mathilde ons met een bezoek. Merk op dat beide prinsessen kort nadien koningin zijn geworden!

Ik verzoek alle aanwezigen die ambities koesteren om in hogere kringen te promoveren, na het Walking Dinner een bezoek te brengen aan ons centrum, dit brengt hen vast geluk!!!

Tot slot wil ik nog zeggen dat aan een jubileum traditioneel allerlei materiële eigenschappen toegekend worden. Zo wordt 30 jaar gesymboliseerd door een *parel*.

Wel, beste vrienden, dank zij de inzet van mijn fantastisch team en mede dank zij de mogelijkheden die de Vlaamse Gemeenschapscommissie ons biedt, is De Poolster - hoewel ik het zelf zeg - na 30 jaar een parel van een centrum geworden!

Ik heb gezegd.